

► 11 Novembre, 2017

Sant Pau obre una àrea plàcida a urgències per a pacients fràgils

El ritme habitual desorienta i empitjora la meitat de la gent gran

ANA MACPHERSON
 Barcelona

Tretze boxs amb llit, no amb llitera, amb butaca còmoda i reclinable per a un acompanyant, llum natural que es pot tamarar amb persianes, llums del sostre regulables, parets amb plafons antisoroll i cortines d'un material absorbent per apaivagar el so. Aquest és l'escenari diferent que ha creat el servei d'urgències de l'hospital de Sant Pau perquè els pacients més fràgils no se'ls posin pitjor. Perquè necessiten anar a l'hospital i a urgències, però no els hi prova.

Arriben en una ambulància amb una crisi respiratòria, cardíaca, una infecció, o no poden caminar en aquell moment, o... A la meitat dels més grans de 65 anys que van a urgències de Sant Pau,

COMODITAT

Butaca d'acompanyant, llum natural i poc soroll serveixen per evitar la confusió del malalt

ENTORN INCÒMODE

El ritme natural de la instal·lació perjudica les persones en situació més delicada

el 45% de la clientela, els passen moltes coses i es poden ensorrar per qualsevol d'aquestes. I el seu pas imprescindible per urgències de l'hospital els proporciona probablement reparació d'això que falla, però també al·lucinacions amb els reflexos metàl·lics que provoquen els llums permanentment encesos sobre el seu cap, desorientació de vegades greu per la falta de llum natural que assenyali el dia i la nit, impossibilitat d'agafar el son que necessi-

Nous plans per al client principal

■ Els ciutadans reben missatges continus, de vegades contradictoris, sobre com utilitzar correctament els serveis sanitaris. El més recent, el curs intensiu sobre classificació de gravetat dels diferents estats de salut per ser un bon pacient i no col·lapsar els valuosos serveis sanitaris. Així els ciutadans aprenen que, a més de les urgències de l'hospital, hi ha urgències al CAP i, si no, al CUAP, un servei amb alguna cosa del que dona l'hospital però sense l'hospital, per resoldre en principi el 80% del que passa. No sempre és fàcil encertar, però la cosa es complica quan la febre, l'ofec o el dolor apareix en una persona amb diversos diagnòstics a sobre i molts anys. L'hospital fa por, perquè es posen pitjor: estar en una llitera estreta hores o dies, sense poder descansar, sense intimitat, desorientats, esperant un llit? A Sant Pau opinen que tot aquell que ho necessiti ha d'anar a urgències, que són ells els que han d'adaptar el seu servei a les necessitats d'aquest gran grup humà, i que fer-ho bé no fomenta que ingressin, al contrari. A Sant Rafael compleixen un any d'hospital de dia per atendre sense ingressar els seus pacients fràgils. Els hospitals es posen les piles amb el seu principal client actual. / A. M.

ten per refer-se del soroll de veus constant del personal de dia i de nit, inquietud per tenir el seu acompanyant al costat, de vegades de la seva mateixa edat, dret o esgotat en una cadira dura i en mig del passadís.

"Tota la nit sentint sanitari amb llitera a l'onze!", es queixava

un pacient.

Es el ritme natural. I els fa mal. Per això han creat un espai on sigui possible minimitzar les seqüeles indesitjables de l'assistència que necessiten i on poder-se estar les 12 o 36 hores que necessitaran per estabilitzar-se, sense haver d'ingressar. "Intentem

adaptar-nos a les seves necessitats perquè la confusió genera més ingressos, i més ingressos suposen més riscos d'infeccions i deteriorament i més mortalitat. Cal tractar-los de manera diferent i per això des del primer moment l'atenció inclou la valoració funcional, la classificació de la seva vulnerabilitat, saber amb qui viu i estudiar la medicació que pren que sol ser molta. Per això a l'equip sempre hi ha treballador social i farmacèutic", aclareix la directora d'urgències, Mireia Puig.

L'atenció diferenciada a aquest grup humà, que ha crescut notablement en els últims anys –els més grans que arribaven a urgències sumaven el 38% el 2011 i ara en són el 45%– i que

► 11 Novembre, 2017

saben que creixerà cada any més, inclou fer-se càrrec del pacient de forma completa. No només del seu episodi del dia, sinó de la recerca del lloc on l'atendran mentre necessiti convalescència i cures, les seves circumstàncies a casa –“una senyora amb fractura d'húmer dret no és el mateix que d'esquerre; si no pot fer-se el menjar tornarà d'aquí a uns dies deshidratada”.

Connecten la xarxa d'especialistes, metge de família, cuidadors, residència, centre socio-sanitari... “Busquem en la visita a urgències la possibilitat d'efectes adversos de medicaments. Prenen moltes medicines i ens serveix de sentinella per detectar si hi veu mala-

ment, si no pren les pastilles, si s'equivoca”, explica Josep Ris, coordinador de processos assistencials d'urgències.

Per aquest model d'atenció adaptada i en xarxa amb els centres de primària i altres serveis relacionats amb els seus pacients fràgils, urgències de Sant Pau ha rebut el premi a procés d'atenció urgent en el 41è Congrés Internacional d'Hospitals de l'IHF (International Hospital Federation) celebrat a Taipei. “Som pioners i estem millorant resultats”.●

Llum natural i silenci. La nova àrea d'urgències per a pacients fràgils és més plàcida per a aquestes persones

ANA IIMÉNF7